

Ona tu byla, u dveří stála,
tancovat chtěla a mně se bála,
hojada, hojada a mně se bála.

Dybych já věděl, kdo s ňó tancoval,
věru bych já mu záda zmaľoval,
hojada, hojada záda zmaľoval.

2.

Přes Javorníčky, só dva chodníčky,
ukaz mně, milá, svoje nožičky,
hojada, hojada, svoje nožičky.

Ja neukážu, nejsu tvůj blázen,
ať my, šohájku, neco nedokážem,
hojada, hojada, neco nedokážem.

Až bych dokázal, tož bych byl svázán
a do tmavého žaláře dodán,
hojada, hojada žaláře dodán.

A v tem žaláři by mně nechaři,
až by nade mnó děvčata plakaři,
hojada, hojada děvčata plakaři.

657.

Ode Zlína.

Hore dě - di - nú vo-da bě - ží, ho-re dě - di - nú
voda bě-ží, už u méj ga-lán-ky kdo si le-ží, už u méj
ga-lán-ky kdo si le-ží.

[: Hore dědinú voda běží, :]

[: už u méj gaľánky kdosi leží. :]

[: Dybych já u ní koho zastát, :]

[: já bych mu zádečka jeho spraskát. :]